

Jesus vejleder

Gary Wilkerson August 10, 2015

"Men den, der går ind gennem døren, er fårenes hyrde. For ham lukker dørvogteren op, og fårene hører hans røst, og han kalder sine egne får ved navn og fører dem ud" (*Johs. 10, 2-3*).

Vi har alle brug for vejledning når vi skal tage beslutninger i dette liv. Men i en verden, som er så kaotisk som vores, er det ikke nemt at få god vejledning. Jesus siger, det forholder sig anderledes for de kristne. Han gør det klart i ovenstående skriftsted, at hans efterfølgere – "hans egne får" – kender hans stemme og kommer til ham. Det er billedet på den Gode Hyrde, som vogter sine får og sørger for alle deres behov.

Inkluderer det så for alle de svære beslutninger vi står overfor? Enhver af os har alvorlige sager, som vi skal tage stilling til: "Hvem skal jeg gifte mig med? Hvilken levevej skal jeg vælge? Hvilken tjeneste eller opgave skal jeg vie mit liv til?" Disse beslutninger kan være svære. Især fortryder vi nogle dårlige beslutninger, som vi tidligere har taget. Mit liv har været rigt velsignet af Gud, men jeg ønsker ikke, at mine børn eller børnebørn skal begå de samme fejltagelser, som jeg har begået. Som alle andre forældre ønsker jeg, at give mine børn den bedst mulige vejledning.

Den gode nyhed er, at vi har en Hyrde, som er en trofast vejleder i alle ting, uanset hvor fejlagtige beslutninger vi tidligere har taget. Han har autoriteten til at lede os ind i et vidunderligt, velsignet liv, uanset vores fejltagelser. Faktisk siger han, at det er hans formål med at lede os: "Jeg er kommet, for at de skal have liv og have i overflod" (*10, 10*).

Hvordan vores beslutninger falder ud, afhænger af vores vejleder.

Vi ved alle, at det er vigtigt, at vores vejleder er god. Tænk på de store beslutninger, du har taget: Hvem vejledte dig? Hvad var deres erfaring, evner og kundskab i forhold til at hjælpe dig?

For nogle år siden tilbragte jeg en hyggelig weekend sammen med en gruppe venner. Vi mødtes i det østlige Texas og besluttede os for en tur til San Antonio, for at se Alamo. En af fyrene i vores gruppe, en ven af mig, tilbød at vise vej for os. "Det er min hjemby," sagde han, "Jeg vil gerne være jeres guide."

Men da vi ankom til San Antonio, blev det hele temmelig forvirrende. Nogle af os konstaterede, at vi kørte forbi det samme stormagasin tre gange. "Sig mig, kører vi ikke i ring?" spurgte en eller anden. "Nej, nej, vi nærmer os," forsikrede min ven os.

Pludselig befandt vi os i den skumle del af byen. Så røg vi ind i en bilkø. Så kørte vi rundt i cirkler igen. Til sidst sagde en eller til min ven, "Jeg troede, du vidste hvor vi skulle hen – at dette var din hjemby?" "Det er det," sagde han, "Men vi flyttede da jeg var to år gammel."

Det var indlysende, at Michael ikke var den ideelle guide. Han havde gode intentioner, men anede ikke hvor han skulle vise os hen. Han repræsenterer den type guide, vi måske tror, vi har brug for i livet, men som fører os rundt i cirkler i stedet for at lede os ind i det rige og tilfredsstillende liv Jesus har til os.

En anden slags guide kan have de rigtige informationer, men alligevel mangle det vigtigste. Min hustru, Kelly, og jeg tog på en mission til Filippinerne. På vores fredag tog vi på en guidet kanotur til et sted som hedder Pagsanjan Falls. Holdet bestod af mange små, men meget atletiske filippinere. På et tidspunkt kom vi til et sted, hvor floden var for smal til, vi kunne passere. "Åh nej," tænkte jeg, "det var så den tur." Men til min overraskelse løftede vores stærke, unge guide kanoen op, mens Kelly og jeg sad i den! – og bar den til dybere vand. "Wow," tænkte jeg, "det kan man kalde en pålidelig guide!"

Senere kom vi til et smukt sted hvor floden blev bredere, og lederen af turen sagde, at vi skulle holde op med at ro. "Åh nej," tænkte jeg, "nu skal vi til at høre en eller anden historie om, at det er her landets demokratiske ledere planlagde deres revolution." Synligt begejstret pegede vores guide og sagde, "Det var her filmen Rambo blev filmet!"

Det var lidt skuffende. Men senere kom vi til et andet smukt sted, hvor vi fik udsigt til en frodig eng. Det lignede et sted, hvor et eller andet slag kunne have fundet sted i fortiden. "Lige her," sagde guiden, og rømmede sig, "havde Brad Pitt og Angelina Jolie en picnic!"

Der er nogle vejledere i livet, som har kundskaben til at lede os igennem nogle svære dilemmaer. Men har de også kundskaben til at lede os ind i det overflod af liv, som Jesus har lovet os? Som vores Herre, er Jesus mere end vejleder – han skaber en relation. Han ønsker, vi skal vide mere end hvor og hvornår vi skal gå. Han ønsker, vi skal have en rig velsignelse i at kende ham personligt i hvert et område af livet. Så mens vi har travlt med at finde en manual, så siger Jesus ganske enkelt, "Følg mig."

For at lede os ind i et velsignet liv, viser Jesus os først de mange forhindringer der er i forhold til at modtage hans ledelse.

Jesus bruger billedet på en fårefold for at illustrere det rige og tilfredsstillende liv. "Jeg er døren, Den, der går ind gennem mig, skal blive frelst; han skal gå ind og gå ud og finde græsgange" (*Johs. 10, 9*). I fårefolden er hans får i sikkerhed for alle fjender. De græsser på Guds riges "gode græsgange," og nyder et godt helbred, fred og frihed.

Det er det velsignede liv vores fjende, djævelen, forsøger at stjæle fra os. Satan er opsat på at ødelægge vores dyrebare tro, og Jesus beskriver ham som en tyv, som sniger sig ind i folden: "Tyven kommer kun for at stjæle og slagte og ødelægge" (*10, 10*).

Hvis der er noget, som Satan ønsker at stjæle fra os, så er det det liv, som Gud har designet til os. Og han gør det ved at forsøge, at få os væk fra "de gode græsgange" (den vigtige åndelige føde) som Jesus har givet os. Umodne kristne er de mest modtagelige, så længe de forbliver på en diæt af 'mælk', og aldrig når frem til at få kød (den mere nærende kost) i Guds Ord. De er især genstand for Satans ondskab når der er krise. De går i panik; bliver fyldt med frygt og bekymring, og tænker, "Jeg ved ikke hvordan jeg skal tage en beslutning. Hvor er du, Gud?"

Jeg så det ofte, da jeg var medlem af pastorkredsen i Times Square Church i New York City. Den undervisning, folk fik der, var kødfuld og nærende, og kom fra et indgående studium af Guds Ord. Forstil dig hvor rystet, jeg blev, da nogle af menighedsmedlemmerne fortalte mig, at de havde droppet en gudstjeneste for at komme hen og høre en kendt charlatan, hvis prædikener kun handler om penge. Hvordan kunne de vælge det, efter at have indtaget en kost med solid bibelsk føde?

Dette viser en anden hindring, som en hver kristen står overfor: det dragende budskab fra en falsk lærer. Jesus lærer os, "En fremmed vil de (mine får, red.) aldrig følge; de vil tværtimod flygte fra ham, fordi de ikke kender de fremmedes røst" (*10, 5*). Sådanne 'fremmede' ligner, taler og klæder sig som enhver anden god pastor. Men det evangelium de prædiker, leder gradvist folk væk fra Kristi rige og tilfredsstillende 'gode græsgang' og til ødelæggelse af deres sjæl.

Det er absolut påkrævet, at vi lærer, at høre vores Gode Hyrdes stemme, for at være i stand til at skelne hans stemme fra de falske hyrdes stemmer. Hvordan gør vi det? Ved at indtage den føde, som vores Hyrde har sørget for. Troen kommer altså af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord (*Rom. 10, 17*). Den eneste måde at opdage en forfalskning på, er at kende det ægte indgående. Kun ved at dykke ned i Guds rene Ord, får vi et indgående kendskab til udseendet, lyden og smagen af det, som kommer fra himlen.

Nogle kristne vil have vejledning i selv de mindste daglige beslutninger. Hvis du ønsker, at få at vide hvilket mærke tandpasta, du skal købe, vil Gud sige til dig, "Bare husk at børste dine tænder hver dag." Der er nogle ting, som vi ikke behøver en eksplicit vejledning i, for vi kender allerede svaret, når vi læser Guds Ord.

For nylig var jeg i Tyrkiet nær grænsen til Irak. Jeg bad om, at få at vide hvordan World Challenge kunne hjælpe i flygtningekrisen. Folk flygtede fra ISIS voldelige forfølgelser og strømmede ind i området. Men UN var ikke til stede med hjælp. Nøden var så overvældende, når de desperate mennesker ankom, uden andet end det de gik og stod i. Jeg talte med en dreng, som havde set sine forældre blive sprunget i luften af en ISIS landmine. Jeg kan ikke forestille mig, hvor traumatiseret denne dreng måtte være.

På vej hjem i flyet bad jeg, "Herre, vil du have, at World Challenge skal hjælpe her?" Straks følte jeg en hellig overbevisning strømme igennem mig, som sagde, "Hvorfor beder du om dette? Du ved, du skal hjælpe!" Selvfølgelig skulle World Challenge være til stede med sin hjælp her. Vi har det håb, som evangeliet giver, og vi vil bede om Guds resurser til at hjælpe. Det har altid været tjenestens DNA. Giv de sultne mad? Trøst de lidende? Gøre en forskel i et forældreløst barns liv? Hvorfor behøver vi at bede over det? Lad os handle!"

Tag ikke fejl. Jeg tror på ledelse gennem bøn. Men fordi vi er Guds får, og kender hans stemme, er der visse ting, vi ved, vi skal gøre. En af dem er dette: "En ren og ægte gudsyndelse er, for Gud, vor Fader, at tage sig af faderløse og enker i deres nød og bevare sig selv uplettet af verden" (*Jak. 1, 27*).

Vi kan også blive vildledt når vi vender os til daglejere fremfor til Jesus.

"Den, der er daglejer og ikke er hyrde og ikke selv ejer fårene, ser ulven komme og lader fårene i stikken og flygter, og ulven går på rov iblandt dem og jager dem fra hinanden;... Jeg er den gode hyrde. Jeg kender mine får, og mine får kender mig, ligesom Faderen kender mig, og jeg kender Faderen; og jeg sætter mit liv til for fårene" (*Johs. 10, 12 og 14-15*).

Lad os se det i øjnene – selv den mest dedikerede pastor er en daglejer. Han er en som Guds får stoler på, en godkendt arbejder, som er hyret til at tage sig af fårene. Men nogle gange kan selv den mest troværdige tjener ikke gå op imod en desperat, sulten ulv (med mindre denne tjener er overnaturlig modig ligesom David!).

Pointen er, at selv den bedste pastor vil kunne svigte dig en gang i mellem. Han er trods alt kun et menneske. Og han kender dig ikke som den Gode Hyrde gør. Misforstå ikke: mange af os behøver åndelig vejledning fra en trofast pastor. Og nogle gange har vi behov for visdommen fra en professionel vejleder. Og Skriften fortæller os, at der findes visdom hos mange vejledere, inklusive vores dedikerede kristne venner. Forskellen er, at Jesus siger, at *han altid er der for dig*: "Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde sætter sit liv til for fårene" (*10, 11*). Han svigter aldrig, forlader dig aldrig og har altid det bedste for øje til dig.

Vi kender alle den berømte scene i Evangelierne, hvor Jesus væltede vekselerernes borde i templet. Det var bogstaveligt såvel som symbolsk. Jesus vælter et ringe religiøst system, og sagde, "I ledere burde være hyrder for folket. I stedet sælger I dem offergaver, fremfor at komme med et virkeligt offer til Faderen. Jeg vælter det system. Jeg er den Gode Hyrde, som sætter sit liv til for fårene. Jeg vil trofast lede dem ind på gode græsgange, som vil velsigne og bevare deres liv."

Hvis du ønsker sand vejledning i livet, så lær din Hyrdes stemme at kende. Det kommer eller kommer måske ikke til dig fysisk hørbart, men det kommer altid gennem hans skrevne Ord. Ønsker du vejledning i dit liv? Så har han to ord til dig: "Følg mig." "Se på Jesus. Fokuser på hvad hans Ord siger, og adlyd det." At følge hans stemme er den bedste måde at finde ind til alteret, hvor han er. Han ejer alle grønne græsgange – og du kan stole på, at han vil lede dig ind i det rige og tilfredsstillende liv, han har lovet dig!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/12280/>